

Eva Eich

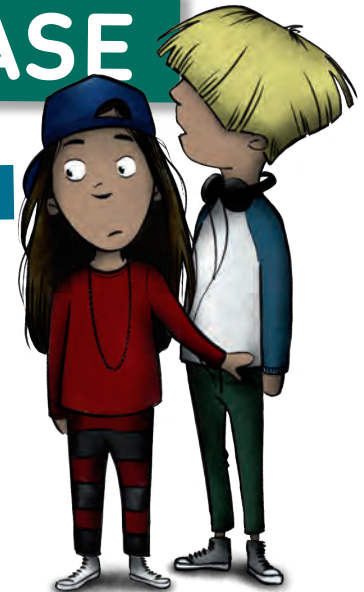
CELE TREI CADOURI MISTERIOASE

Un thriller cu enigme de dezlegat

COLECȚIA
ESCAPE ROOM

Oradea, 2023

STOP!!!

Înainte de a începe această aventură ar trebui să înțelegi în ce anume te bagi...

În fiecare zi îi vei însoți pe Tina și pe Luca într-o nouă aventură. Doar că nu ții în mână o carte obișnuită, pe care s-o răsfoiești pagină cu pagină. Numai dacă reușești să rezolvi ghicitoarea de la sfârșitul capitolului vei afla în ce loc din carte trebuie să citești mai departe. La fiecare întrebare o să primești mai multe variante de răspuns. Pentru fiecare variantă de răspuns există și o vinieta dintr-o imagine mai mare. Doar una dintre aceste viniete poate fi găsită în carte, mai exact cea care ilustrează răspunsul corect. Când te hotărăști pentru un răspuns, caută în paginile cărții imaginea din care provine vinieta. Dacă o găsești, atunci ai rezolvat corect ghicitoarea. Dacă n-o găsești, mai citește o dată ghicitoarea. În felul acesta, te asiguri că nu urmezi un indiciu greșit. Și nu-ți face griji dacă nu rezolvi ghicitoarea imediat! Folosește-ți atenția și istețimea pentru a rămâne pe drumul cel bun.

Găsește răspunsul corect, identifică vinieta, apoi deschide pagina respectivă!
Doar așa vei putea salva Crăciunul...

RĂSPUNSUL CORECT ESTE...

- ① UN GHID DE CĂLĂTORII
- ② UN JURNAL
- ③ O CARTE DE TIP ESCAPE ROOM

①

②

③

Cine le-a
trimis copiilor
un mesaj?

ROTUJA GOR ǍVI!
NUICĂRC ŞOM!

CITATSO ENIŢ ǍM IŞ
TIPĂR A-M AVENIC

Decupează aici

Să pornim în aventură! Deschide pagina asta.

E dimineată și Luca tocmai își pescuiește ultima bucățică de ciocolată din cereale, fără să bănuiască măcar că sărbătoarea Crăciunului e în pericol.

Pe coronița de Advent din centrul mesei ardeau deja trei lumânări roșii, în Calendarul de Advent mai erau atârinate doar câteva pachețele nedesfăcute, iar mama și tata intraseră deja în stresul de pe ultima sută de metri înainte de Crăciun.

– De ce trebuie să mă ocup eu de cadoul pentru mama ta? întrebă Julia Klingsöhr, mama lui Luca, pe un ton iritat. Am deja o listă lungă cât o zi de post cu lucruri pe care trebuie să le fac.

– Pentru că tu știi mai bine ce-și doresc femeile, răspunse Victor, tatăl lui Luca, fără să ridice privirea din încâlceala de cabluri cu care se chinuia de jumătate de oră, ca să le transforme la loc în șiraguri de luminițe funcționale.

Doamna Klingsöhr scoase un pufnet drept răspuns și începu să strângă micul dejun.

– Îmi mai dai un bol de cereale cu ciocolată? întrebă Tina, privindu-și mama cu cei mai inocenți și mai mari ochi verzi, care ar fi înmuiați până și inima unui director de școală foarte sever.

Luca zâmbi fără să vrea. Deși sora lui mai mică avea doar nouă ani, știa foarte bine ce-și dorește – și, mai ales, cum să facă să primească asta.

– Bine, cedă doamna Klingsöhr, dar apoi trebuie neapărat să plecăm. Mai am de făcut o grămadă de drumuri și, cum azi e ultima sâmbătă dinainte de Crăciun, orașul va fi super aglomerat.

Tina își turnă o porție uriașă de cereale în bol și apoi adăugă lapte.

– Abia aștept să vină Crăciunul, spuse ea plescăind din buze și privindu-și fratele cu entuziasm.

Acesta ridică din umeri.

– Atunci când vom merge iar în biserica plină de oameni, apoi vom mânca prea mult, vom cânta de o mie de ori „Noapte de vis” și apoi o să stăm o veșnicie a doua zi la cafea la bunicul și bunica?

– Și tu ce-ai de ești cu fundul în sus? întrebă Tina, răsucindu-și la spate șapca pe care o purta mereu ca să nu-i vină în ochi părul lung și negru.

– Mda, nu știu, dar totul a devenit așa un mare spectacol, în care toți ne prefacem că suntem fericiți.

– Eu nu mă prefac, eu chiar sunt fericită! îi răspunse Tina. Și dacă tu crezi că la 13 ani ești prea șmecher pentru Crăciun, atunci îmi pare rău pentru tine, frățioare.

Mama îi zori să plece mai repede, în timp ce tata dispăru la subsol ca să caute suportul de brad.

– Haide odată! îi strigă Tina fratelui ei. Înainte ca mama și tata să se certe iar cu privire la cine e mai stresat și are mai multe de făcut.

Ajunși în oraș, merseră din magazin în magazin, enervându-se din cauza clienților care li se băgau în față, a vânzătoarelor iritate și a cozilor lungi. Ultima fărâmă de bucurie festivă a lui Luca se topi ca stratul subțire de zăpadă de pe carosabil sub roțile nenumeratelor mașini.

Își puse căștile pe urechi și dădu drumul la muzică, în timp ce mama lui cumpăra cinci pachete cu gofre cu scortșoară de la brutărie. Ultima lor oprire era la filiala uriașă a lanțului de magazine de jucării Tootoys.

Luca se înveseli din nou la partea asta a periplului lor prin magazine. Se plimbă printre rafturi și se uită la niște roboți programabili enormi.

Când trecu pe lângă tronul auriu pe care stătea un bărbat costumat în Moș Crăciun, care asculta dorințele copiilor, îi ieși brusc în cale un tip cu o cameră video. Acesta filma un om de afaceri care se afla în fața lui și care se pregătea să dea un interviu. Luca imediat îl recunoscuse pe faimosul Georg Wenderich - directorul imperiului de jucării Tootoys -, care apăruse des în presă deoarece își plătea prost angajații și îi obliga să muncească prea mult. Costumul colorat și ochelarii cu rama de baga erau semnele lui distinctive. Mergea cu pas încrezător pe culoarul dintre rafturi.

– Deși cererea de anul acesta este mai mare ca niciodată... clienții noștri nu trebuie să-și facă griji, deoarece vom face tot ce ne stă în putință să îndeplinim fiecare dorință de Crăciun. Chiar dacă va fi nevoie ca muncitorii mei – și eu, desigur – să muncim zi și noapte.

Wenderich mângâie pe cap un băiețel care stătea în poala bărbatului îmbrăcat ca Moș Crăciun și spuse: